

Del af Trafikken bort fra de to af mig før nævnte Baner, der allerede ere i Virksomhed, og de ville alle tre tilsammen rimeligvis ikke kunne tilsvare Driftsomkostningerne. Men, som sagt, dersom det er det høje Tings Mening at gennemføre samtlige Forslag, som den jyske Jernbanekommission har foreslaaet, skal jeg ikke have noget imod, at man bygger denne Bane.

Finansministeren (C. Hage): Som den ærede Forslagsstiller bemærkede, er dette Forslag en gammel Bekendt her i Tinget. Som han med Rette fremhævede, har det ved tidligere Lejligheder fundet en velvillig Modtagelse, og det finder jeg ogsaa, at det fortjener. Der har her i Tinget været den Opfattelse, som i øvrigt ogsaa har fundet Udtryk i det andet Ting, at de store og fattige Hedekommuner, Vorbasse og Grindsted Sogne, have et naturligt Krav paa, at der bringes et passende Offer fra Statens Side for at sætte dem i bedre Forbindelse med Omverdenen. Men ærede Medlemmer ville ogsaa erindre, at ved Siden af denne almindelige Anerkendelse er Sagen stødt paa nogen Vanskelighed dels derved, at der kræves et Tilskud af $\frac{3}{4}$ fra Statskassens Side, hvilket vil have Betænkelighed, naar det ellers er Reglen, at Tilskuddet kun er Halvdelen, dels at der har været en ikke ringe Meningsforskel om den Linie, der vilde være den ønskeligste. Her i Folketinget har Flertallet sluttet sig om den Linie, som nu atter er foreslaaet af det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller, men der har dog rejst sig ikke uvægtige Stemmer for en anden Linie, nemlig fra Grindsted direkte til Kolding, eller for en Forlængelse af Kolding-Egtved Banen, ligesom vi ogsaa have hørt det ærede Medlem for Vejle fremsætte sine Indvendinger. I Landstinget rettede man i Foraaret en Opfordring til Ministeren for offentlige Arbejder om at lade foretage en nærmere Undersøgelse af Planerne og Beregningerne for de forskellige Linier, altsaa dels denne Linie Grindsted—Lunderskov, dels Kolding—Egtved Liniens Forlængelse, dels endelig en Linie, eller rettere to Linier direkte fra Kolding over Bække til Grindsted. I Midten af Juni har derfor Ministeren for offentlige Arbejder givet Overingeniøren for Statsbaneanlægene Ordre til at foretage disse Undersøgelser. De ere altsaa satte i Gang, men ere endnu ikke tilendebragte. Det er mig meddelt, at der meget snart kommer til at foreligge en Indberetning, men jeg har endnu ikke faaet Papirene

tilstillede. Jeg er derfor ikke i Stand til at udtale mig nærmere om Stillingen over for de forskellige Planer. Jeg gentager imidlertid, at — ligesom jeg som Medlem af Tinget har sluttet mig til Hovedtanken i det foreliggende Forslag — finder jeg, at disse Egne have naturligt Krav paa, at Statskassen bringer passende Ofre for at skaffe dem Jernbaneforbindelse med Omverdenen. Samtidig hermed vil jeg — og det forekommer mig, at den ærede Forslagsstillers Udtalelser gik noget i samme Retning — dog henlede Opmærksomheden paa, om der ikke, alt vel overvejet, maa siges at være Grund til, inden Rigsdagen vedtager Forslag om ny Privatbaner, at lade Loven af 8de Maj 1894 løbe ud. Det sker om to Aar, nemlig den 1ste April 1904. Der er, siden Vedtagelsen af Loven af 1894, givet Koncession paa ikke mindre end 24 forskellige Privatbaner, og der staar endnu 6 Anlæg tilbage, for hvilke der i Henhold til Loven af 1894 kan gives Koncession. Hvorvidt der vil blive søgt Koncession paa disse, er tvivlsomt, men i hvert Fald maa Statskassen være belavet derpaa. Det kan da komme til at dreje sig om Udgifter paa omtrent 3 Mill. Kr. for Statskassen, og denne Sum er ogsaa optagen i det Overslag, som jeg fremsatte her i forrige Maaned, da jeg søgte Bemyndigelse til at optage et Statslaan. Det siger sig selv, at der foruden disse er en Række andre Privatbaner, hvorom der efterhaanden vil fremkomme Forslag med større eller mindre Krav paa at blive gennemførte. Jeg erkender, at et Anlæg i de Egne, hvorom der her er Tale, hvad enten man nu vælger den ene eller den anden Linie, er af dem, der have Krav paa at gennemføres. Men jeg skal henstille til Tinget og til det Udvalg, der kommer til at behandle denne Sag, om der ikke i det hele er Grund til at tage under Overvejelse, om ikke Vedtagelse af ny Privatbaneanlæg overhovedet rettelig kan henstaa indtil Udløbet af de to Aar, i hvilke Loven af 8de Maj 1894 endnu har Gyldighed. — Endelig skal jeg tilføje i Henhold til det, jeg før udtalte, at jeg venter inden længe at kunne forsyne Udvalget med den Erklæring, som Statsbanernes Overingeniør vil fremkomme med om Resultatet af de Undersøgelser, han har anstillet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. Rasmussen): Jeg skal først takke den ærede Minister, fordi han har stillet i Ud-